

STUDENTEN WEEKBLAD

REDACTEUREN:

W. BADON GHIJZEN, MEJ. G. F. M. J. VAN GELDER, M. CH. G. DE BRUYN,
A. J. ODINOT, P. K. VAN MEURS, G. NAEFF, E. J. GRATAMA SZN.
VAST MEDEWERKER VOOR DE RUBRIEK MUZIEK: C. C. J. DE L'ESPINASSE.
ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

19e JAARGANG.
No. 1.

MAANDAG
9 OCT. 1916.

DIT BLAD VERSCHIJNT DONDERDAGS, BEHALVE IN DE VACANTIEN. DE ABONNEMENTSPRIJS IS f 4,—, BIJ VOORUITBETALING f 3,50 PER JAAR. DE JAARGANG LOOPT VAN 1 OCTOBER TOT 30 SEPTEMBER. DE PRIJS DER ADVERTENTIËN IS 12½ CTS. PER REGEL.

TECHNISCHE BOEK-
HANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR., DELFT

INZENDINGEN TE BEZORGEN VOOR
MAANDAGMIDDAG 4 UUR AAN HET
REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62

Inhoud.

Delftsch Studenten-Corps.

Societeit Phoenix. Bestuurssamenstelling.
Delftsche Studenten Dispuutgezelschap „Vrije Studie”.

D. V. S. V.

Toespraak tot de Nieuwe Leden, gehouden door de Presidente, mej. H. J. Kruseman.

Aan de Nieuw-Ingeschrevenen, door de Redactie.

Van en voor de Nieuw-Ingeschrevenen.

Geestdrift als bron van groote daden, door I. Alexandroff.

Ingezonden,

door En-ka.

Aan En-ka, door G. E. Gerst.

Aan En-ka, door N.

Gedachten en Gedichten.

(Brief Van Teutem). Désillusie, door „Wageninger.”

Tooneel.

Die Haghespelers. „Vrede op Aarde”, door E. H. R.

Boekbespreking.

Een „Mariage de Raison”, door N.

Uit de Pers.

Vereeniging van Delftsche Ingenieurs

Vervolg Nieuw-Ingeschrevenen.

Technische Hoogeschool.

Uitslag gehouden examens na de Zomervacantie.

Aanvang Colleges en Oefeningen.

Mededeelingen.

Adresveranderingen.

Agenda.

DELFTSCH STUDENTENCORPS.

Societeit Phoenix.

Het Bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

W. Six Jzn., President.

M. Elion, Secretaris.

J. J. Heyting, Thesaurier.

E. M. van Berckel, Bibliothecaris.

P. J. G. v. Diggelen, Commissaris van het Consumabel.

W. Badon Ghijben, Commissaris van den Inventaris.

A. A. Escher, Vice-Secretaris-Archivaris.

Delftsche Studenten Dispuutgezelschap „Vrije Studie”.

De vergadering laatstleden Maandag in de kleine Concertzaal der Stads Doelen gehouden, mag zeer zeker een gelukkig begin genoemd worden van het nieuwe vereenigingsjaar van „Vrije Studie”. Er is zeer veel belangstelling getoond, zowel van de zijde der Delftsche ingezetenen als van die der studenten. Het laatste feit is te meer verheugend, want daardoor blijkt het enthousiasme der leden voor hun vereeniging geenszins te zijn zoek geraakt, en ook omdat het groot aantal aanwezige eerste jaars zich zeker niet onbetuigd zullen laten, en door lid worden de vereeniging zullen steunen en zoo medewerken tot haar bloei.

De anders, wel wat kille, holle Doelenzaal droeg een zeer warm en gezellig karakter door de goede verbetering, die

er in de verlichting was aangebracht. Het bestuur heeft alle eer van haar werk.

De spreker van deze avond, de heer Eduard Verkade, begon met een bespreking van het karakter van de tooneelkunst, speciaal over de vergeestelijking van het tooneel. Hij gaf in grove trekken aan, wat hij daaronder wilde verstaan. Ook verkondigde spreker eenige nadere ideeën en sprak over zijn zoeken in verschillende richting, waardoor hij tenslotte tot deze conclusie was gekomen. Verder weerlegde hij een paar kritieken, welke naar aanleiding zijner brochure waren verschenen.

De heer Verkade gaf daarop aan hoe men een zelfde tooneelstuk van een geestelijk standpunt kan bezien, en uit realistisch oogpunt. Beide zienswijzen leiden tot een geheel verschillende opvatting omtrent regie en spel. Z.i. had het realisme te veel aandacht besteed aan de karakteruitbeelding, daardoor het gevoel voor het geheel verliezend en de achtergrond verwaarloozend. Spreker lichtte dit toe met een bespreking van de Macbeth-opvoering door Reinhardt te Rotterdam gegeven. Tot slot van zijn bespreking zeide de heer Verkade het een en ander over individualistische tooneelkritiek, welke hij uit den boeze achtte.

Na de pauze kregen we een aantal fragmenten uit „Macbeth” te hooren, welke door den heer Eduard Verkade op onvergelykelijke schoone wijze werden voorgedragen. Minniek en dictie waren treffend juist; en hij wist een stemming te wekken, die huiveren deed, zoo diep doorvoeld was de uitbeelding der verschillende tafereelen. Het geheel getuigde van een rijpe opvatting, waarvoor we alleszins eerbied kunnen hebben, en met zijne voordracht schonk de heer Verkade ons oogenblikken van hevige schoonheidsontroering, welke velen diep in hun gemoed als herinnering van heerlijk kunstgenot zullen bewaren.

D. V. S. V.

TOESPRAAK

TOT DE NIEUWE LEDEN, GEHOUDEN DOOR DE
PRESIDENTE H. J. KRUSEMAN.

Eerelid,

Eerebestuursleden,

Bestuursleden,

Leden der Delftsche Vrouwelijke Studenten Vereeniging!

De eerste keer dat wij na de vacantie weer officieel bijeen zijn, wil ik vóór de inauguratie der Candidaat-leden nog het woord tot U richten.

Helaas hebben betrekkelijk weinig leden door de examens het novitiat geheel kunnen meemaken. Ik geloof nu wel niet dat het verschil met andere jaren zoo héél groot is, maar doordat het novitiat verkort was en het aantal novieten zoo bijzonder groot is, deed het klein aantal leden zich veel meer voelen dan anders.

Ik hoop dat na het novitiat de leden er toe zullen bijdragen dat de nieuwe eerste jaars zich met het Lustrum één met ons voelen. De tijd die nu komt geeft daar ook gelegenheid genoeg toe, de repetities en andere voorbereidingen zullen ons veel met elkaar in aanraking brengen.

Er wordt in de zustervereenigingen zeer verschillend over de D. V. S. V. geoordeeld; men begrijpt dat wij door het aantal leden dat in vergelijking met de andere clubs toch altijd nog klein is, veel vóór hebben boven hen, maar aan de ernst van de Delftsche meisjes wordt nog al eens

getwijfeld. Ik hoop dat hen uit het Lustrum duidelijk wordt dat wij in dit laatste opzicht verkeerd beoordeeld worden. Wat het groote voordeel aangaat van het klein aantal leden, dat zal op het Lustrum tot zijn recht komen; voor zoover ik oordeelen kan hebben wij veel meer gevoel van samen te hooren dan in de andere Clubs en juist dit is voor mij een waarborg dat het Lustrum zal slagen.

De nieuwe 2e jaars wordt bij deze gelegenheid meestal nog de vermaning meegegeven in hun verder Clubleven niet te veel één groepje te vormen, en zich aan het geheel ook te geven, maar ik geloof dat ik voor dit 2e jaar deze raad wel achterwege kan laten, ze hebben die niet nodig.

Candidaat-Leden!

Weer is het oogenblik genaderd waarop wij een nieuw eerste jaar in ons midden opnemen. Voor U is Uw inauguratie het begin van een heel nieuw leven, voor ons beteekent het vele nieuwe kennissen, die allen te zamen veranderingen zullen brengen in de Club en hun invloed zullen hebben op de geest die onder ons heerscht. Ik hoop dat Gij voelt dat Gij komt temidden van iets waar wij onze krachten aan gegeven hebben, elk op haar manier, om te trachten de Club zoo goed mogelijk te maken, een Delftsch tehuis voor ons allen, en dat Gij daar ook aan mee zult werken.

Velen van U hebben misschien vóór zij aankwamen gedacht de Club niet nodig te hebben. Gij begint nu aan een door Uzelf gekozen studie vol ambitie en toewijding, maar toch zult ge ook naast Uw studie behoefte hebben aan wat de Club U geven kan, gezelligheid, vroolijkheid en goede kennissen, misschien vriendinnen! Dit laatste, dat ge hier in Delft ook vriendinnen zult vinden, zal U nu nog vreemd klinken, nu ge nog geheel in Uw vorige omgeving meeleeft. Maar Ge zult de moeilijkheid ondervinden, die wij allen hier wel eens ondervonden hebben, om Uw vorige omgeving, Uw vriendinnen en ook Uw thuis in Uw zoo veranderd leven te laten deelen. De Delftsche studie is tamelijk onbekend en het meisjes-studentenleven ook veel meer dan Ge zoudt vermoeden. Zoo zult Ge gaandeweg merken dat Ge naast Uw schoolvriendinnen ook Delftsche vriendinnen krijgt.

Ik sprak over de moeilijkheid om Uw vorige omgeving nog geheel met U mee te laten leven, maar ook het omgekeerde zal U soms moeilijk zijn. Voor velen van ons is het een lastige kwestie wáár de grens te trekken, welk deel van Uw krachten aan Uw familiekring te geven en welk deel aan Uw studie en kennissen hier. Maar dit wil ik U raden, zorg dat ge in Uw thuis geen vreemde wordt, daar kan nog zoo'n heerlijke Delftsche omgeving niet tegen op wegen! Aan de andere kant verwaarloos er Uw studie ook niet om, deze hebt Ge gekozen en als Ge hem voortzet, doe het dan ook goed! Er is U deze week al eens op gewezen dat als Ge studeert er dan ook op studiegebied iets van U verwacht wordt. Niet dat wij allen behoeven uit te blinken; maar de gemiddelde meisjesstudie kan van hetzelfde gehalte zijn als die der jongens, al werkt een meisje anders, maar ik geloof dat over het algemeen hier de meisjes voor de jongens onderdoen. Ik zeg met opzet gehalte van de studie en vergelijk niet het aantal dat klaarkomt, want al studeert een meisje niet af, op studiegebied kan ze vooraanstaand geweest zijn.

Een groot verschil in Uw studie en Uw H. B. S. tijd is niet alleen, dat Ge hier zelfstandig staat in wat en wanneer Ge werkt, maar ook dat Ge over het algemeen minder met de mannelijke studenten in aanraking komt dan met de H. B. S. jongens, hoewel er de laatste jaren wel verandering ten goede is op te merken.

In deze novitiatsweek maakt Ge eenigszins kennis met de Club en de leden. Natuurlijk hebt Ge van de leden en van het geheel een eerste indruk, maar laat U daar niet te veel door beïnvloeden. Gij zult in deze jaren Uw oordeel over personen nog zoo dikwijls wijzigen, doordat en Gijzelf en die personen veranderen.

Dan nog dit, wij allen hier hebben behalve onze Delftsche kant, om het zoo eens even uit te drukken, nog een andere kant, wij maken ook deel uit van een huiselijk leven of thuis of bij een familie waar we in huis zijn of beide. En die kant van de leden kent ieder van ons zoo heel weinig over het algemeen, en daardoor beoordeelen wij elkaar vaak zoo absoluut verkeerd.

Door het steeds grooter worden van de Club, 5 jaar geleden telde ze de helft van het aantal leden van nu, wordt het steeds moeilijker eenigszins een overzicht te krijgen van alle karakters om ons heen. Vanzelf vormen zich groepjes, van jaargenooten of van leden van verschillende jaren, die zich tot elkaar aangetrokken voelen, en licht vervalt Ge dan in de fout een geheel groepje te beoordeelen naar één lid ervan, dat Ge bij toeval wat beter kent.

Ik hoop niet dat Ge uit hetgeen ik zeg de indruk krijgt dat er zich hier scherp begrensde clubjes vormen, verre van dit, als Ge ons allen eens liet opnoemen welke leden bij elkaar hooren, zoudt Ge heel veel verschillends vernemen. Gelukkig maar. Uit de omgang met zooveel verschillende menschen kunt Ge zoo ontzettend veel leeren. In veel opzichten zal de Club meewerken aan Uw opvoeding. De meesten van ons komen hier aan met betrekkelijk zoo weinig menschenkennis, iets wat ieder toch noodig heeft en dat kunt ge hier leeren. Zelfstandig optreden en daarvoor verantwoordelijk zijn, is iets waarvoor de meesten van ons pas in deze jaren in de gelegenheid zijn en de studentenwereld is een goede school voor latere jaren als wij geheel in de maatschappij staan.

Na Uw novitiat zult Ge een heel andere indruk van de Club krijgen, ieder heeft weer haar werk en gaat haar gang, en dan komt voor U het oogenblik een eigen plaatsje in ons midden te zoeken. Ieder kan dat vinden, de een heel gemakkelijk, de ander wat minder. Ik hoop dat het novitiat uit zal werken dat Ge allen daar naar verlangt. Er zullen nog wel middagen aan de thee of keeren aan de koffietafel komen, dat ge voelt gedeeltelijk nog zoo buiten ons Clubleven te staan, maar bedenkt dan dat wij allen eens eerste jaars waren, en dat heel veel van de leden, die zich toen hebben laten ontmoedigen daarin later jaren spijt van gehad hebben. Dan is het zooveel moeilijker om zich op de Club thuis te leeren voelen dan nú voor U. Maar zonder moeite zal het niet gaan. Als ge lijdelijk afwacht wat het Clubleven U brengen zal, zal het niets voor U worden. Hoe ge iets voor de Club zijn kunt? Door kleinigheden, die van U verwacht worden, vroolijk te doen, zooals Gij dat thuis zoudt doen en door U te geven zooals Ge zijt. Waartoe zoudt Ge U anders voordoen dan Ge zijt. Ge hecht toch alleen waarde aan waardeering of vriendschap die niet op een schijn gegrondvest is.

Dan nog iets. Houdt de Club hoog tegenover Uw mede-Clubleden en de buitenwereld. Natuurlijk heeft de Club haar fouten en gebreken, die Ge gaandeweg zult zien, maar de Club heeft ook veel goeds en elk van ons is voor een deel verantwoordelijk voor de fouten. Tracht er verbetering in te brengen, afbrekende critiek alléén geeft zoo goed als niets.

Ik hoop dat ge een heerlijken tijd tegemoet gaat die U voor Uw geheele leven een gelukkige herinnering zal geven!

Candidaat-Leden ik verzoek U op te staan. Met dezen hamerslag inaugureer ik U tot leden der Delftsche Vrouwelijke Studenten Vereeniging.

Ik heb gezegd.

Aan de Nieuw-Inggeschrevenen.

Het overweldigend geringe succes dat de gebruikelijke prijsvraag voor nieuw-ingeschrevenen de laatste jaren had, heeft de Redactie aangespoord, deze dit jaar niet weer uit te schrijven. Deze prijsvraag had ten doel de nieuw aangekomen studenten die eenigszins vaardig de pen konden hanteeren, aan te sporen hiervan blijk te geven en te laten zien welke litteraire, journalistieke en komische krachten er onder hen schuilen.

Dit doel zal de Redactie dit jaar zonder prijsvraag trachten na te streven, vooral omdat de inzendingen de laatste jaren van dien aard waren, dat er geen in aanmerking kwam voor een prijs.

Maar om U te overtuigen van het „Door allen, Voor allen” waarop het „Studenten Weekblad” gegrondvest is, opent de Redactie wederom hare kolommen voor de pennevruchten van alle nieuw-ingeschrevenen, hetzij proza of poëzie, hetzij tragisch of komisch.

Dat er groote poëten onder U schuilen, verwacht zij allerminst. Zij koestert echter de hoop dat hare niet zeer hoog gespannen verwachtingen verre zullen worden overtroffen door een groot aantal stukken, die zóó goed zullen zijn dat het een heel werk zal zijn onder dit koren ook maar eenig kaf te vinden.

De eerste-jaars worden verzocht zich het Redactie-adres Koornmarkt 62, onuitwischbaar in hunne hersenen te griften en te zorgen dat de stukken waarmee zij het volgend nummer zullen overstelpen, daar zijn vóór a. s. Maandagmiddag 4 uur.

Redactie.

Van en voor de Nieuw-Inggeschrevenen.

Geestdrift als bron van groote daden.

Er was iets. — Er was niets.

Er was licht. Er was duisternis.

De wereld ontstond en er kwam licht.

Op de wereld stond de mensch, zag vele, vele wonderen om zich heen en moest dus wel gelooven aan 'n hoogere macht, aan Goden of God. En toen ontwaakte op eens in hem de zucht tot nadoen, hij wou ook scheppen, ook licht verspreiden. In zijn nietig breintje van nog geen dm³. inhoud stampte het, ziedde het, kookte het, bruiste het en ziet: uit zijn kinderlijk geknutsel ontstond iets, soms 'n lichtje, soms 'n dwaallichtje, en de andere menschen riepen verbaasd: „O, hoe wonderlijk, hoe bovenmenscheijk, hoe goddelijk!”

Er was „'n groote daad” verricht!

En vele menschen probeerden nu voortaan groote daden te verrichten, sommigen om goddelijk, dus God gelijk te zijn, naar ze meenden; anderen was het voldoende bovenmenscheijk te zijn.

Merkwaardig hierbij was, dat bijna altijd diegenen, die slaagden, reeds toen ze als manke zuigelingen hun eerste intrede in de wereld deden, al begiftigd waren met iets bijzonders, dat aanvankelijk onopgemerkt bleef (want in het zuigen op de speen, in het kwijlen en schreeuwen uitte zich dat niet, alhoewel men later wel ging beweren, dat ze ook dat bijzonder deden).

Daardoor werd het later wel eens door bewonderaars en bewonderden vergeten, de laatsten liepen hierdoor wat plomp.

En er stond op 'n man en zijn naam was Salomo, hij was 'n zeer wijs man, want hij genoot eerst van alles, waartoe hij als koning in staat was, en schreef toen in zijn boek „de Prediker”, dat alles slechts ijdel is.

Na het lezen van dat boek vielen de menschen de schellen van de oogen, de waarheid dier woorden klonk hun als bazuingeschal in de ooren, zij zagen in, dat roem, onsterfelijkheid, geld en eerbetoen slechts bloesems zijn, die weg waaien in den wind der jaren, en dat alles ijdel is, slechts het graf reëel.

En van toen af aan werkten de menschen slechts uit liefde voor hun werk, die zich bij sommigen uitte, bij sommigen stil bewaard werd in hun hart naast andere kostbare schatten, waarvan zij den omvang zoo groot dachten en zoo geheel apart, dat zij van niemand op aarde verwachtten dat die den inhoud ervan zou kunnen schatten of de „oppervlakte” ervan meten.

Slechts voor geld bleven velen werken om hun kinderen de illusie niet te ontnemen, die deze in sprookjes en sagen ten opzichte van geld hadden opgedaan.

Voortaan werkten de menschen, die er de gave toe bezaten en ook soms het andere gedeelte, tot diep in den nacht, vastgeklonken aan hun werk door bouten van liefde en geestdrift, zoolang door, tot zij ondanks hun onwrikbaren wil en onversaagde koppigheid smadelijk bekennen moesten, dat de mensch slaap noodig heeft. Wel stond gedurende dat werken het eind en het openbaren ervan aan de wereld hun als 'n heerlijk glorievol paradijs voor de oogen; hadden ze eenmaal dat eind bereikt, dan zagen zij terugblikkende in, dat hun grootste geluk in het werk zelf had gelegen.

En zoo geleidelijk was dan weer het visioen van het volmaken van 'n nog grootscher werk, dat ze zich weer hals over kop in hunne boeken gingen begraven, tot de dood hun in een soort boekenkist ter aarde deed bestellen. Wat maakte dan toch dat die menschen eens begonnen waren met zulke titanenarbeiden? de zucht naar roem, rijkdom, eer, onsterfelijkheid? Neen, want daarvan waren de menschen immers door Salomo voorgoed genezen. Wat dan wel? —

Sommigen begonnen zich te voelen, zij wilden niet dienen, maar heerschen en hoewel maar al te zeer slaven van zingenot, konden zij niet buigen voor 'n hoogere macht, *nog* hooger dan zij zelf; hun lustte het niet het juk van godsdienst te dragen uit eerbied en aanbidding van wat zij noemden: „'n kat in den zak”. En zij zochten door studie overtuigende bewijzen te vinden om zichzelf 'n steuntje en andere menschen, verblinde vromen, 'n duwtje te geven.

Hun willen en wenschen lag zoo volkomen in de lijn van hun werken, dat zij zich gelukkig voelden, zelfs aardigheid er in kregen (wat wel liefde tot het werk genoemd wordt). Weer anderen waren ontevreden over de inrichting van de wereld en dachten: is er 'n God, dan moet hij goed zijn,

wat „hebben” we anders aan hem? De wereld bevalt me niet, dus God is er niet of ik wensch hem niet te zien. En zij zochten 'n toevlucht in de studie.

Ook de drijfveer tot hun werken was dus geestdrift en liefde.

Sommigen zagen of gevoelden iets schoons, iets heerlijks, en hadden het oneindig verlangen dat vliedende vast te houden, het te ontrukken aan den alles verwoestenden tijd, en het 'n schijn van eeuwigheid te geven; zooals men bijv. bij de verwoesting van een stad alles, geld, goed zelfs leven er voor over zou kunnen hebben, opdat één dierbaar stukje grond, 'n vredig tuintje met aardige bloemetjes, behouden zou moge blijven.

Nog anderen hadden liefde voor hun werk omdat zij er anderen weldaden mee hoopten te bewijzen. Zij zochten de menschheid te verbeteren, dat is 'n ieders breuk vreugde: verdriet grooter dan *1* te doen zijn. Een groote moeilijkheid hierbij was, dat — des te grooter het verdriet wordt, des te grooter de vreugd, — en — des te grooter de vreugd, des te grooter 't verdriet.

De allergrootste moeilijkheid was natuurlijk het tegelijk behandelen van al de verschillende breuken. De natuurstaat gaf ook geen uitkomst, want de menschen wilden niet verlaten „de kristallen lusthoven en het vooruitzicht ervan” van hunnen tijd, voor het blauwe effen meer van den natuurstaat.

En nog anderen werden in hun jeugd door 't werk net zoo lang gehypnotiseerd en geïnspireerd, tot zij met groote begeerige oogen en hunkerende spiertrillende handen op het werk aanvielen.

Waar zulke vuren van liefde en geestdrift in de harten van begaafde menschen vlamden, daar *moesten* groote daden er uit voortvloeien, immers dat was 'n nooit uitdoovend, 'n eeuwig brandend vuur, dat was 'n *goddelijk vuur!*

En branden die vuren, nu, \pm 3000 jaar na Salomo nog? „Zeker”. Was alles nacht op de wereld en hadt gij goede, scherpe oogen, dan zoudt ge ze zien flikkeren en dansen in duizenden kleurenvariëties, dan zoudt ge smalle, blauw-roode vlammentongetjes de lucht zien lekken, hier, plotseling eentje lang uitschietend als 'n groengele slang die op haar prooi afschiet, daar opeens de tongetjes ineenkrimpend, schuw door elkaar tuimelend, maar steeds loerend, steeds dreigend, als de wisselende hartstochten in de donkere troebele oogen van 'n wilde zigeunerin, even te voren in volle laaie, bloed en vuur spuwend, en dan weer schijnbaar uitgedoofd, gluisend en loerend onder lange zwarte wimpers.

En keekt ge nu, in dezen „nacht”, ach, arme, uw oogen zouden voor jaren verblind zijn door de felroode torenhooge vuren, die hellaaierend en wildloeiend ten hemel stijgen en *ten hemel schreien*, vergietend kokende bloedtranen.

Ge zoudt in schrijnende smart op den grond zinken en vurig hopen, wenschen, bidden, neen! vooral niet bidden, dat de hemelsluizen zich weer zullen openen en het water stroomen zal zooveel dagen en nachten, tot al die vuren uitgedoofd en gesmoord zullen zijn en slechts eenige eenvoudige menschen, op de bergen gevluht, zullen overblijven.

I. ALEXANDROFF.

INGEZONDEN.

Zoo juist lees ik in het vorig „S. W.”: „Aan de nieuw-ingeschrevenen”, en de slottirade brengt mij er toe de vulpen even uit de zak te halen.

Deze zin komt op de volgende goede wensch neer: er is ongetwijfeld ook op geestelijk gebied nieuw leven in Delft ingevoerd, dat het nu ook in het „S. W.” tot uiting kome.

Eigenlijk is dit een heel stoute veronderstelling van een oude Delftenaar. Er zijn hier zoo héél weinig menschen die zich uitend durven. Ja, het zal den eerste-jaars, die dit onder de oogen krijgen, wel heel vreemd schijnen, dat ik dit durf schrijven, (en de redactie het nog laat drukken ook), doch het is een feit, even wár als treurig; de studenten die vrij voor hun meening uit durven komen, zijn te tellen.

En nu wordt door ons verwacht dat wij, die zelf zoo bitter weinig geven (te geven hebben?) van het eerste jaar iets zullen ontvangen. De „S. W.”-redactie zal zeker alle sluimerende en ingeslapen krachten mobiliseeren om in de eerstvolgende nummers van haar blad mijn bewering omtrent de ouderen te logenstraffen.

Gelukt het haar, dan is dit méér dan ik in de laatste jaren heb durven hopen.

Allerminst is dit een verwijt aan de redactie.

Haar taak is samenvoegen wat wij te geven hebben.

Daarom niet alléén tot de nieuwelingen de vraag gericht, ook de ouderen moeten dit jaar eens laten zien, dat er wat omgaat in ons Delftsche wereldje.

Als ge eens een mooi boek tegen komt, een goed of merkwaardig stuk ziet, schrijf er eens iets over. Wij denken in Delft niet zoo heel veel, maar gebeurt dit, laten we die ideeën dan eens formuleeren.

En zeg nu niet „wat hebben we daar nu aan”, of „wie leest het „S. W.” eigenlijk.” Dit is een kringwerking.

Een onbelangrijk „S. W.” wordt slecht, of niet gelezen; laten we dit niet als argument gebruiken om het te negeeren. Maar liever trachten het „S. W.” belangrijk te maken.

EN-KA.

Aan En-ka.

1ste jaars, hoort naar En-ka, hoort,
die ons met loozen pennevrucht bestreed,
wiens overpeinzingsvolle woord
't jaar '14 daverend lachen deed.

En-ka, hoe heerlijk is uw streven
hoe kinderlijk nog uw gemoed
1e jaars den raad te willen geven
dat men zich niet „kisten” laten moet.

O, ruiter op een stokpaard,
hoe hoog springt toch uw geest!
Echter zijt g' in grooten vaart
uw loffelijk doel voorbijgeraced.

Zijt gij van overpeinzen overmoe,
dat gij zoo schrijven kondt?
gaat dan naar een geestesrustoord toe
en leg een yaleslot op uw mond.

O, filosoof in b. t. o.*)
keer tot u zelven weer,
steek uw hand op; zeg „Ho,
overpeinzigen schrijf ik nooit meer.”

G. E. GERST,
President van het jaar 1914.

*) in benarde tijdsomstandigheden.

Aan En-ka.

Mijnheer En-ka, niet alleen heeft 't feit, waarop uw overpeinzigen hoofdzakelijk gebaseerd zijn, niet plaats gehad, maar ook uw overige bepeinsde uitingen zijn zeer ongelukkig te noemen. Er is nml. in '14 wel degelijk een groentijd geweest, zij 't dan ook eenige dagen korter dan dit jaar, maar de juistheid van uw bewering aangenomen, waarom was dan dat mee groenen van 't 2e jaar zoo'n „heel wonderlijke verhouding in deze wereld geweest”?

't Had op z'n hoogst heel wonderlijk kunnen zijn, maar 't had toch nooit een verhouding kunnen worden. U keurt

de groentijd in den grond van de zaak niet af. Och kom. Ik geloof dat er zoo onder de Corpsleden wel meer zijn. Deze geuite overpeinzing lijkt me werkelijk niet van de belangrijkste. Dat de groentijd in '14 geknot — U gebruikt verkeerde woorden — werd, vond U natuurlijk en vanzelfsprekend. Nu hij dus wel doorgegaan is, vindt U dit dus een onnatuurlijk verschijnsel. Een paar woorden verder dan uw buitensporigheid met 't woordje knotten, geeft U de zeer geslaagde afkorting b. t. o., doch geeft dan in een noot aan, dat dit „benarde tijdsomstandigheden” beteekent. Op zoo'n manier lijkt 't nut van afkorten mij toch zeer gering.

U spreekt eenige malen van we en ons; hebt U met meerdere menschen zitten peinzen, of zijn die anderen 't alleen maar met U eens. Is dit niet 't geval, dan staat 't geheel nogal vorsteljk.

Het klinkt waarschijnlijk niet alleen, zooals U veronderstelt, den adspirant-Corpsleden, maar ook wel aan anderen wat vreemd in de ooren; dat voor hen die den groentijd met een filosofischen — eerst f en dan ph is zeer inconsequent — blik kunnen beschouwen, het een goede tijd blijft. Ook hier is de bewering zoowel als de uitdrukking ongelukkig; philosophie is toch geen oogenquaestie en gaat toch niet per blik. Een blik duurt slechts kort en dient niet om iets te beschouwen of te bekijken; dan gebruikt men 't woordje kijk, beschouwen alleen was trouwens ook voldoende geweest.

Mijnheer En-ka, ik geloof dat U zelf al wel inzag, hoeveel vreemds er in uw overpeinzigen was, want voor dat iemand U nog tegenspreekt, begint de verdediging al; en om dan toch niet alleen onzin te vertellen, gooit U er opeens een enorme waarheid tusschen door, die tenslotte haast nog 't onzinnigste van alles is. Ik bedoel uw kostelijke duinen-voorbeeld. U legt hierbij de klemtoon zoo op 't woordje ik, maar wat dat betreft, kan ik U geruststellen, want met iedereen is dat wel zoo, ja, er zijn er zelfs die op een examen ook niet dezelfde toon kunnen vatten als op een donderjool.

Ik hoop met U, mijnheer En-ka, dat er dit jaar geen groenen zijn geweest, die geestelijk alles verloren hebben en niets dan holle klanken daarvoor terug ontvingen. 't Moet erg zielig zijn zoo'n jongen, enkel wat lichaam met een holle klank er in. Bijna aan 't einde van uw overpeinzigen geeft U nog zoo'n schitterende raad, zoo'n heerlijke leidraad op hunnen levensweg, dat ik hoop dat U 't goed vindt, dat ook niet ex-groenen zich deze aantrekken. „Doet je voordeel met wat goed is.” Neem U me niet kwalijk, maar dergelijke zielsverrukkende gedachten, schudt men, ook zonder peinzen, zooveel als men maar wil, uit z'n mouw.

't Vorige jaar was uw opmerking beter op z'n plaats geweest en dan had U zich ook liever tot den Senaat moeten wenden, die kan aan zoiets meer doen dan de groenen zelf.

N.

(Zie verder Tweede Blad).

ADVERTENTIEN.

☒	☒	WAT ZAL IK IN DEZEN DUREN TIJD OP MIJN BOTERHAM GEBRUIKEN??	☒	☒
		WAT IS HET VOORDEELIGST??		
		MEEUWS' LEVERPASTEI		Vervangt
				Boter en Vleesch
		OUDE DELFT 111.	DELFT.	TELEFOON 157.

Teekenborden, Teekentafels, Teekenhaken, Driehoeken, Passerdoozen, Rekenlinialen, Mallen, Teekeninkten, Potlooden, Gummi, enz., enz.,
steeds in grooten voorraad in de Afdeeling TEEKENBEHOEFTE van de
TECHNISCHE BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ J. WALTMAN Jr. — BINNENWATERSLOOT 33.

Delftsche Melkinrichting en Stoomzuivelfabriek B. VETH & Co.
Dirklangestraat 66-70. Gevestigd 1 Mei 1879. **Telefoon No. 42.**

GERECHTIGD TOT HET VOEREN VAN HET RIJKSBOTERMERK.

Eigen Chemisch-Bacteriologisch Laboratorium tot dagelijksch onderzoek
der Melk en Melkproducten.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 9 OCTOBER 1916. No. 1.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN.

Geachte Redactie!

Onderstaand artikel werd mij toegezonden door een kennis, student in Wageningen. Het wil mij voorkomen, dat een en ander niet geheel ontoepasselijk is op toestanden, zooals ook in ons Delft bestaan, zij het misschien onder een anderen vorm. Ja, hier en daar vond ik zulke treffend juiste passages, getuigend van schrijnenden zielehonger, dat ik niet kan nalaten U opname te verzoeken. Misschien dat hier of daar een eenzame ziel er zich door voelt opgeheven uit den schuilhoek van geestelijke verlatenheid, waarin ondoordachte, zich meer op den voorgrond dringende dan wel harteloze naturen, bewust of onbewust, hem hadden néérgesmeten, en waar hij zich te krachteloos voelt, om zonder hulp weer op te staan; tenzij misschien véél later, ten koste van een geknakt gemoedsleven, dat mogelijk niet meer geneest. „Het gaat nu eenmaal op aarde hard en onverbiddelijk toe”, heeft Prof. Steinmetz gezegd en het ziet er niet naar uit, dat dit binnenkort afdoende zal verbeteren.

U bij voorbaat dankend voor de opname.

Hoogachtend,
F. VAN TEUTEM.

Désillusie.

Und hab' so grosse Sehnsucht doch
Und hab' so jungen Sinn.
Was hab' ich dir o Gott getan
Dass ich so einsam bin.
ANNA RITTER.

Weer is een groote schare H. B. S.-jongens gekomen in de studentenmaatschappij om met hen te leven dien vrijen gouden tijd, waarvan hun jongensdroomen vervuld waren. Ook ik was één van hen en zeer zeker waren mijn verwachtingen niet minder hoog gespannen dan van één der anderen, en ongetwijfeld had ook mijn hart gehunkerd naar dat oogenblik, waarop we van ons af zouden kunnen werpen het dwangbuis waarin H. B. S.-despoten ons zoo lang gevangen hadden gehouden.

Toch had ik dit H. B. S.-juk nooit zoo heel zwaar gevonden en bewaar ik menige aangename herinnering aan mijn jaren van burgerscholier, maar er is een tijd, die voor een ieder komt, dat een groote dorst naar vrijheid ons bevangt en dat zelfs het lichtste juk ons te zwaar wordt....

't Is het machtige gevoel van man te worden, 't is het gevoel van krachtsontwaking, 't is de tijd, waarin we geboren voelen worden een ziel voor welks ontwikkeling vrijheid onontbeerlijk is.

Vol idealen kwam ik in Wageningen om me te werpen midden in het bruisende leven van hen, die hadden gekozen tot leus: „Durf te leven.”

Met moed heb ik me geslagen door den moeilijken groentijd, gesterkt door den joligen studenticozen indruk dien ik kreeg; dikwijls opgebeurd door vele gesprekken, waarin ik meende te proeven geest en intellect. Was dit niet het volle onbezorgde studentenbestaan, waar werd gefuift en gejoeld, maar waar óók te vinden was een maalstroom van gedachtenwisselingen over vraagstukken op ethisch en sociaal gebied?... 't Was voor mij een aangrijpend oogenblik, toen ik zou worden ingewijd in dat leven, machtig geweldig was 't oogenblik waarop de plechtige inauguratie werd voltrokken, men opstond om te zingen het lied van het Corps, gewijd aan de Godin van den Landbouw, het Ceres-lied!...

In een vreugderoos heb ik het inauguratie-souper meegemaakt, vroeg in den ochtend werd ik thuis gebracht door eenige fuifgenooten, die me de al te steile trap opduwden, en toen ik op mijn bed lag hoorde ik hen luidruchtig vertrekken. „Nú is het gekomen”, dacht ik, voordat ik mijn oogen sloot, „nú is het gekomen, het volle bruisende leven en genieten wil ik het zooveel maar kan, tot den bodem wil ik ledigen den vreugdebeker.” — Ik sliep in met op mijn lippen een laatsten heilwensch aan ons aller Godin Ceres. —

En nu, nu ben ik reeds maanden student; ik sta midden

in het studentenleven — en ik voel me teleurgesteld, diep teleurgesteld. — Al spoedig is gekomen de wreede ontgoocheling, die ik mezelf eerst niet dorst te bekennen, omdat het pijn doet te moeten opofferen een van je grootste idealen, een van je illusies...

Langen tijd nog klemde ik me vast aan alles wat maar steun bood, me deed behouden het geloof aan 't mooie van het studentenleven, maar steeds kleiner en zwakker werden de plaatsen, waar ik me nog krampachtig vasthield, totdat ik voelde niets meer vast te hebben en voor mij zag, duidelijk en klaar, het leege en vooze van het studentenleven.

Waar is dat brandende intellectuele leven, dat ik meende te bemerken in den groentijd? Nooit, nooit nog van de vele malen, dat ik zat op de bovenzaal in den grooten kring om den kachel heb ik gehoord een geanimeerd algemeen gesprek over sociale, wetenschappelijke of ethische onderwerpen en ik geloof zelfs nimmer in dienzelfden grooten kring om den kachel gehoord te hebben een vloeiend algemeen gesprek, over welk onderwerp dan ook.

Ik heb bemerkt, dat het intellectuele, het geestelijk leven slechts wordt gevonden bij enkelen, die over het algemeen door de groote massa geringschattend worden behandeld; ik heb begrepen, dat de groentijds gesprekken meestal waren geweest vuurwerkvertooningen, die slechts ten doel hadden het aanzien van den ontgroener te doen rijzen en dat het niets anders was dan geveinsde belangstelling in wetenschap, kunst, enz. die de heeren dergelijke onderwerpen deed behandelen, misschien onthouden uit hun eigen groentijd.

En waar zijn die van feestvreugde tintelende fuiven, spontane uitingen van levensdurf en enthousiasme, van studenten, die zooals men onderstelt, zooveel intellect bezitten? Maar is dat nu fuiven? Dat geesteloze gelal van de meesten, die in een minimum van tijd een maximum hoeveelheid alcohol verzwelgen om er daarna mede te koop te loopen op de meest hinderlijke en protserige wijze? Zijn dat nu die studentenuiven, waarvan ik me zooveel had voorgesteld, dat gebras, dat geleuter, dat gezwyn? 't Heeft me héél pijnlijk getroffen en ik heb gedacht aan „Alt-Heidelberg”, dat ik als H. B. S.-jongen had gelezen, dat me geestdriftig had gestemd en vuriger deed verlangen naar den tijd, dat ook ik student zou zijn:...

„Wohin bist du geschwunden — o alte Burschenherrlichkeit!”

Ouderejaars, „getapte” menschen, hebben me verweten, dat ik zoo weinig dronk. „Heb je dan niet behoefte om eens flink dronken te worden” en daarbij lag in hun toon een onuitsprekelijke minachting. 't Is héél moeilijk voor een eerstejaars om in een dergelijk geval een passend antwoord gereed te hebben en tot mijn schande moet ik bekennen, dat ik op het gewenschte oogenblik er tevergeefs naar heb gezocht en met den mond vol tanden, maar met het hart vol protest „mijnheer” aanhoorde. 't Was me ónmogelijk een lang betoog te beginnen; men zou niet hebben geluisterd naar 't pedante eerstejaartje, dat eens „origineel” wilde doen, zooals één van de vele psychologen, die de studentenwereld telt, waarschijnlijk zou hebben opgemerkt.

Maar er is meer, nog veel meer, dat me is tegengevallen en nu wil ik dat alles uiten, opdat het me berusting moge schenken, mij, die mijn mooie ideaal zoo spoedig vermoord zag.

Er werd mij veel verteld over een geest van kameraadschap in de studentenmaatschappij, ook tegenover de jongerejaars. Ach, hoe weinig heb ik daarvan bemerkt. Hoe spoedig vervliegt elke illusie, die nog gegrond is op het mooier en beter zijn dan de groote Maatschappij daarbuiten. Hoe weinig zag ik ook van die hulp en steun van jongeren door ouderen. Er waren er onder ons, die een zwaren moeilijken groentijd hadden gehad; het waren de zwakken, de verlegenen, de nog weinig zelfbewusten, maar lang niet altijd de slechtsten.

Hoe moeilijk ook voor hen de groentijd geweest is, nu is een tijd gekomen, die misschien voor enkelen nog zwaarder is: hun eerstejaartijd, dubbel pijnlijk door het feit geringschattend behandeld te worden, door eigen, meer „getapte” jaargenooten. En zij, die zich gerechtigd hebben geacht hen te groenen en te donderen, fysiek en moreel, totdat ook het kleinste beetje zelfrespect was verdwenen, wat hebben zij gedaan om die zwakkeren op te heffen. Ik geloof, dat het tot de hooge uitzonderingen behoort, als iemand zijn paedagogische talenten aanwendt buiten den groentijd, waar 't geldt een verlegen schuwen jongen een weinig „savoir vivre” in te blazen.

Doch dit ware een soort kameraadschapsgevoel geweest, dat zou staan boven het alledaagsche peil; maar waar is dan die gewone alledaagsche kameraadschappelijkheid tegenover het eerstejaar?

Ze bestaat ongetwijfeld, maar lang niet in die mate als ik uit groentijdsgesprekken heb gemeend te mogen besluiten. Beschouwd in hun houding tegenover eerstejaars, zou men de oudejaars kunnen verdeelen in 4 groepen:

1°. degenen, die amicaal met hen omgaan en door blik noch stembuiging laten voelen dat ze ouderejaars zijn. Deze groep is zeer gering in aantal.

2°. zij, die zich ver boven de eerstejaars verheven voelen en voor wie 'tonmogelijk is amicaal met hen om te gaan. Misschien is 'teenige verwijt, dat men hun zou kunnen maken, dat ze verwaand zijn.

3°. een groep van personen, die het wenschelijk en nuttig oordeelen de eerstejaars op een afstand te houden, omdat deze zich, volgens hun meening, anders te veel gaan „voelen”. Ook deze categorie van personen, de paedagogen, kan men niet veel verwijten; alleen dat hun psychologische analyses misschien onnauwkeurig zijn.

4°. Eindelijk de laatste groep; voor hen mijn innig medelijden. Het zijn de zwakkelingen onder de ouderen; 't zijn degenen, die vreezen in aanzien en achting te dalen, door zich te „encanailleeren” met eerstejaars.

Zoo heb ik dan uitgestort mijn overvol gemoed, misschien te sterk hier en daar, doordat ik te weinig nadruk heb gelegd op uitzonderingen; maar in hoofdzaak is het waar, dat het studentenleven nog op een geestelijk laag peil staat en dat ik, en met mij vele anderen, ruw ontgoocheld zijn bij onze intrede in deze voor ons nieuwe maatschappij.

„WAGENINGER.”

TOONEEL.

„Die Haghespelers”. „Vrede op Aarde”.

Tooneelspel voor neutrale landen in vier bedrijven, van Svend Rindom.

Nadat Chesterton's Magiër de bezoekers van Verkade's „home” geheimzinnig had bezig gehouden en „de Dienst-knecht in het Huis” een diep-ernstige, ja, zelfs filosofische stemming in het „knusse” zaaltje had weten te brengen, kwam de directeur van „Die Haghespelers” met een nieuweling voor den dag, „Vrede op Aarde”, een spel voor neutrale landen. De toevoeging „voor neutrale landen”, in verband gebracht met den titel, deed direct aan een tendenz-werk denken, welk vermoeden ook bewaarheid werd. Toen Svend Rindom zijn werk schreef, had hij slechts één doel voor oogen, nml. om den neutralen de verschrikkingen van den oorlog, de ellende, die door de simpele onderteekening van de oorlogsverklaring in het rustige, voorspoedige familie-leven ontstaat, te toonen. En hij is daarin, dank zij zijn handigheid, uitstekend geslaagd. Door tal van theater-trucjes en scherpe contrasten, die soms aan Heijermans doen denken, weet hij het publiek onder den indruk te houden van de verschrikkingen, die de oorlog met zich brengt. En hoewel wij, neutralen, de oorlogsellende nog gelukkig niet van nabij kennen, kan men toch voelen, dat Svend Rindom in zijn streven niet te ver gegaan is. Zonder overdrijving laat hij ons het familie-leven zien van een voorspoedig gezin. Vooral de schoonzoon, Thom, een zeer sympathiek persoon, wordt door allen op handen gedragen. Hij behoort niet tot hun nationaliteit, maar nooit heeft iemand hem daarover lastig gevallen. Wanneer er een gespannen toestand ontstaat tusschen zijn land en het hunne, tracht zijn zwager Hans, een kapitein, hem over te halen zich te laten naturaliseeren, hetgeen hij weigert, waardoor een hevige ruzie ontstaat. De tijd van spanning, of de oorlog al of niet zal uitbreken, doet ons herinneren aan de eerste Augustusdagen van 1914. Iedereen wil zich kranig houden, iedereen wil niet over den oorlog spreken, het oorlogsidee van zich af zetten, maar telkens en telkens weer komt het gesprek op den gespannen toestand terug. Wat daarna volgt, de oorlogsverklaring; het overhaast vertrek van Thom, zijn vrouw en kind achterlatend bij zijn schoonouders, het bericht van zijn verwonding en dood, dat alles is voor ons neutralen nog onbekend. Mogelijk is de consternatie in werkelijkheid nog grooter. Het zien van dit alles zal misschien menigeen, die wel eens luchtig en zonder nadenken het woord „oorlog” gebruikte, tot matiging en bezinning brengen.

Over spel en spelers kan ik zeer kort zijn: Allen, zonder uitzondering, waren voor hun taak berekend en wisten de voor te stellen personen zeer juist te typeeren. Vooral Herman Swab als de schoonvader en Henri Ferens als Thom en Louis van Gasteren als Aaga komen een bijzonder woord van lof toe.

Een bezoek aan „Vrede op Aarde” kan ik niet anders dan een ieder aanbevelen.

E. H. R.

BOEKBESPREKING.

Een „MARIAGE DE RAISON,” door JEANNE REINEKE VAN STUWE.

Uitgave van L. J. Veen, Amsterdam.

Het verschijnen van een goed boek blijft altijd eene belangrijke gebeurtenis, doch veelvuldige herhaling doet ons zelfs aan 't belangrijkste wennen. Wie bv. verbaast zich nog, of wie raakt nog iederen dag in bewondering voor 't opgaan van de zon? Toch is 't verschijnen van een nieuw boek van Jeanne v. Stuwe, hoe dikwijls 't dan ook moge gebeuren, geenzins met een opgaande zon te vergelijken.

Deze nieuwe bundel schetsen: „Een mariage de Raison,” zoo genoemd naar de titel van de eerste, bevat een vrij groot aantal verhalen, waarvan vele zeer goed gevonden zijn, doch waarvan er ook verscheidene op veel lager peil staan, vooral wat betreft de inhoud. Vrijwel al deze schetsen zijn zeer vlot geschreven, sommigen zelfs wel wat te vlot, dit niet zoozeer wat de stijl aangaat, dan wel, dat de intrige een weinig te vlot van stapel loopt. Het doet bij 't lezen eenigszins zonderling aan, wanneer men een paar maal ziet, dat de schrijfster slechts enkele pagina's meent noodig te hebben, om bv. haat in liefde of liefde in haat te doen overgaan. Het is heel goed mogelijk om in weinig woorden, veel te doen gebeuren, maar komen deze gebeurtenissen voor, als gevolg van verandering in stemming of van karakter, dan ziet men deze toch wel graag iets uitgebreider behandeld en daardoor begrijpelijker gemaakt. Het is toch bv. wel wat vreemd dat men in acht bladzijden wil beschrijven, hoe iemand 't hof maakt aan een jong meisje, daarna over een huwelijk met haar moeder denkt, om ten slotte de echtgenoot der grootmoeder te worden. In Met-husalem's tijd geschreven, was dit verhaal waarschijnlijk na zestien bladzijden geëindigd, met een trouwpartij der betovergrootmoeder.

Niet alleen, doordat zij bovenstaand gebrek niet hebben, maar ook omdat sommige meer gevoeld zijn en sommige, in verhouding tot de andere meer literaire dan journalistieke waarde hebben, zijn schetsen als: „Voor-examen”, „De Verloofden”, „Het mooie meisje”, „Als de vlam in den haard...”, „Stroom af” en „De zusters” wel de beste uit dezen bundel.

Een zeer groot aantal woorden en zinsdeelen zijn cursief gedrukt. Is dit misschien een vriendelijkheid tegenover de lezer, om hem 't lezen te vergemakkelijken; dan heeft de schrijfster toch geen hoog idee van hen, die haar boek in handen zullen nemen; of is zij misschien bang dat haar zinnen, om goed begrepen te worden, wel wat verduidelijking noodig hebben?

Ten slotte nog een kleinigheid. In „De man in 1 spel” misplaatst zij een citaat uit Chamisso's „Frauen Liebe und Leben” waarvan ook nog de naam verkeerd geschreven is.

N.

UIT DE PERS.

Op Zaterdag 23 September heeft de Vereeniging van Delftsche Ingenieurs te Breda hare druk bezochte algemeene Zomervergadering gehouden onder leiding van Ir. A. Déking Dura. Aan het verslag daarvan in de *N. R. C.* ontleenen we het volgende:

Een eenigszins uitvoerige bespreking was vervolgens gewijd aan het rapport van de commissie van advies in zake de verruiming der kennis van den ingenieur op economisch gebied, welke commissie, bestaande uit de heeren ir. J. Th. Gerlings, ir. F. C. Dufour, prof. J. G. C. Volmer en ir. J. M. Steffelaar, tot de volgende conclusiën was gekomen:

1°. De behoefte aan cursussen op economisch, staats-wetenschappelijk en handelsgebied voor ingenieurs is niet in voldoende mate aanwezig en het ligt derhalve niet op den weg van de vereeniging om het initiatief tot het stichten van zoodanige cursussen te nemen. Zij geeft echter in overweging de aandacht van het hoofdbestuur der Maatschappij van Nijverheid te vestigen op hetgeen dien-aangaande in haar rapport is opgenomen.

2°. Het is wenschelijk, dat de samenstelling van verhandelingen en het houden van voordrachten over staathuishoudkundige en bedrijfs-economische onderwerpen, verwant met de techniek, worde bevorderd.

3°. Door de vereeniging zullen stappen worden gedaan ten einde verbetering te brengen in de economische opleiding van den ingenieur aan de Technische Hoogeschool in den

geest als is aangegeven in het artikel van ir. J. Th. Gerlings „De economische vorming van den ingenieur” („De Ingenieur” van 11 December 1915). Als eerste stap ware tot de regeering het verzoek te richten om den senaat der Technische Hoogeschool over de in dat artikel uitgesproken denkbeelden te hooren.

Het prae-advies van het bestuur luidde conform aan deze conclusiën, wat nochtans de 3de conclusie aangaat met dien verstande, dat in overweging gegeven werd om op de door de commissie aangegeven wijze te bevorderen, dat de senaat der Technische Hoogeschool zijne zienswijze zou doen kennen, echter zonder dat de vergadering zich al dadelijk zou uitspreken omtrent de in het artikel van den heer Gerlings gedane voorstellen.

Dit laatste ontmoette bezwaar bij ir. R. A. van Sandick, die voorstelde te besluiten, dat de vergadering zich in algemeenen zin kan vereenigen met de in bedoeld artikel ontwikkelde denkbeelden.

Ir. C. F. Stork, hoezeer erkennende de wenschelijkheid van verruiming van de kennis van den ingenieur op economisch gebied, ontwikkelde bezwaren tegen het denkbeeld om uitbreiding te geven aan studie- en examenvakken, terwijl toch de vereeniging nog niet lang geleden aangedrongen heeft op vereenvoudiging van studie en examens.

Ir. J. Th. Gerlings verdedigde de conclusie der commissie en voerde aan ter bestrijding van het betoog van ir. Stork, hetwelk nog gesteund was door ir. C. J. van Dusseldorp, dat tegenover uitbreiding van het onderwijs met een economische opleiding zou moeten staan een beperking van het onderwijs in andere niet-technische vakken, gelijk ook was aangegeven in een artikel van prof. D. van Blom in „De Ingenieur” van 16 September l.l., zoodat de technische studie er niet onder zou behoeven te lijden.

Tenslotte werd verworpen een voorstel van ir. Stork, waarbij als de meening der vergadering werd uitgesproken, dat, aangezien een herziening van het studieplan en het examenprogramma der Technische Hoogeschool een dringende eisch is, een voorstel tot uitbreiding der examens op dit oogenblik niet wenschelijk is, doch dat zij bij voorkomende

herziening ernstige overweging der plannen-Gerlings aanbeveelt. Het voorstel van den heer van Sandick werd vervolgens aangenomen.

Overeenkomstig het desbetreffend advies van de commissie was door het bestuur toegezegd overweging van het denkbeeld om de behandeling van het onderwerp „de opleiding van den ingenieur” als een geheel aan eene nieuwe commissie op te dragen. Blijkens nadere toelichting van ir. Gerlings was de bedoeling, dat in het leven zou geroepen worden een eenigszins meer permanente commissie, welke onmiddellijk, wanneer na den oorlog de quaestie van de vóór-opleiding en de opleiding van den ingenieur op den voorgrond zal komen, zal kunnen optreden en met voorstellen ter zake komen.

Door den voorzitter werd aan de commissie dank gebracht voor hare bemoeiingen.

Vervolg Nieuw-Ingeschrevenen. 1916-'17.

D. A. van Aalderen, c.	Rochussenstr. 185, d. Haag.
L. H. ten Bruggen Cate, m.	Oude Delft 226.
D. Coster, E ₃ .	Voorstraat 95a.
H. Th. Führhop, w. en e.	Poortlandlaan 27.
S. B. Han, c.	Voorstraat 96.
H. C. King, w.	Alexanderstr. 2, Amsterdam.
F. H. J. Kupka, w.	Havenstraat 17.
F. F. Lapré, c.	Archimedesstr. 145, d. Haag.
M. I. Leviant, E ₃ .	Weteringkade 77, den Haag.
I. Lilien, t.	Obrechtstr. 89, den Haag.
C. P. M. Maassen, c.	Binnenwatersloot 24.
W. D. Meijer, A. L.	N. Havenstr. 97, d. Haag.
J. Mulders, t.	Voldersgracht 15.
J. A. Muller, c.	Voorstraat 93.
G. C. J. Tielenius Kruythoff, c.	Burgwal 18.
K. F. Tromp, t.	Noordeinde 19.
L. Vos, w.	Koornmarkt 46.

(Zie verder Derde Blad).

ADVERTENTIEN.

DRAAGT UW

DRUKWERKEN

OP AAN DE

DRUKKERIJ J. WALTMAN Jr.

KOORNMARKT 62.

Net gedragen Heerenkleeding

wordt tegen hooge prijzen ingekocht door

I. VAN IJSSEL, Choorstraat 46, Delft.

Dagelijks aan huis te ontbieden.

**REPETITOR in:
Wiskunde en Mechanica.**

Brieven No. 476, aan het Bureau van dit Blad.

Mr. L. DE ROOY, Advocaat te 's Gravenhage,
Spuistraat 1, Telefoon H 2070, **REPETEERT**

Staats- en Administratief Recht.

VERHUURKANTOOR

van **ZWARTE COSTUMES**

voor feestelijkheden en gelegenheden.

Aanbevelend,

333

J. W. v. IJZENDOORN, Gasthuislaan 117

L. S.

Hiermede bericht ik U de OPENING van mijn Magazijn van

**Dames-, Heeren- en Kinder-Schoenwerk,
BINNENWATERSLOOT 32.**

DOOR ACCURATE BEDIENING EN LEVERING VAN

EERSTE KLAS SCHOENWERK,

hoop ik Uw vertrouwen waardig te worden.

Aanbevelend,

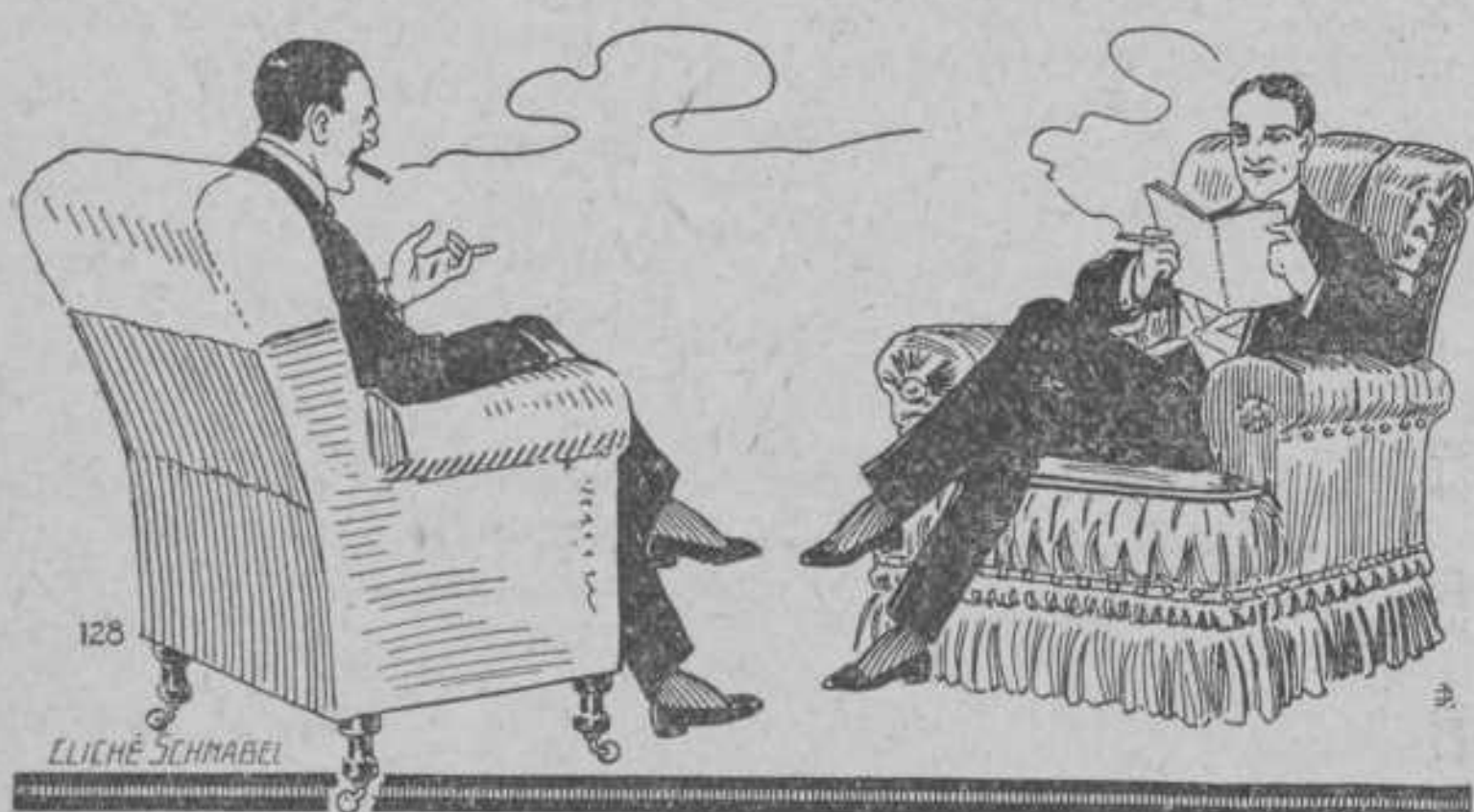
Gelegenheid voor
levering op rekening.

P. MALJAARS.

ABONNEERT U op het:

TECHNISCH STUDENTEN-TIJDSCRIFT.

Inteekenlijsten in alle gebouwen der T.H. en bij de Administratie Technische Boekhandel en Drukkerij J. WALTMAN Jr., Binnenwatersloot 33.

G. & H. DUWERLING.

Choorstraat 28 Corpsleverancier.

DELFT.

TEL. 249.

Technische Boekhandel en Drukkerij
J. WALTMAN Jr.
BINNENWATERSLOOT 33-35 — DELFT.

HEDEN VERSCHEEN:

DE VIJFDE DRUK VAN

HERMAN GORTER - MEI.

== f 1,50 ==

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

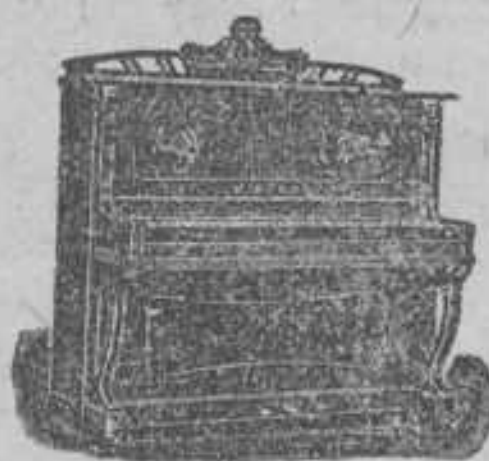
85 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**

HEES & Co. - Delft.

Peperstraat 8-10. - Tel. 183.

PIANO'S

en alle soorten
MUZIEK-
INSTRUMENTEN

in de grootste keuze voorhanden.

Echte Spaansche Guitaren,
enorm van toon, vanaf f 10,—.

MANDOLINES - LUITEN,
tot de fijnste soorten.

Onze collectie **VIOLEN**

is zeer belangrijk.

✱ ✱ PRIJSCOURANT GRATIS VERKRIJGBAAR, ✱ ✱
VERHUREN — STEMMEN — INRUILEN.

JAC^S. CNOOPS.

Heeren Kleermaker. Oude Delft 218.

Nieuwste Engelsche Stoffen.

Middelprizen.

Billijke Conditie.

A. J. PRINS, Choorstraat 4.

Dictaat-Cahiers.

Teekenborden.

Zeer voordeelige aanbieding.

VERKOOP UITSLUITEND à CONTANT
tegen zeer LAGE prijzen.

DERDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 9 OCTOBER 1916. No. 1.

BERICHT.

Zij die zich op het Studenten-Weekblad wenschen te abonneeren worden verzocht dit op te geven bij den Boekhandel, Binnenwatersloot 33.

De abonnementsprijs bedraagt f 4.—. Bij vooruitbetaling (vóór ult^o. October) f 3.50.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

Propaedeutische Examens ná de Zomervacantie
— 1916. —

Geslaagd voor:

Civiel-Ingenieur.

A. van den Berg.	J. S. ten Raa.
F. M. Chr. Berkhout.	E. J. Riemens.
W. Th. Bousché.	C. H. van Schoonneveldt.
J. de Bruine.	H. H. Smith.
A. H. B. Guinée.	J. C. Stoop.
W. C. D. Haarman.	A. van Styrum.
J. J. J. M. Hermans.	W. J. C. Waalkens.
C. Julius.	O. A. Warmelink.
J. O. de Kat.	

Bouwkundig Ingenieur.

J. J. Th. Beersma.

Werktuigkundig Ingenieur.

J. M. Haslinghuis.	J. C. H. Leusden.
G. H. J. van der Sluijs.	B. H. Stork.

Scheepsbouwkundig Ingenieur.

E. M. Neuerburg.

Scheikundig Ingenieur.

Ch. C. G. von Freyburg.	Th. P. L. Petit.
M. van der Graaf.	C. J. Rondberg.
F. P. P. van Groningen.	P. Spruit Jzn.
J. Groot.	M. J. van Tussenbroek.
Mej. G. P. de Groot.	Mej. J. A. van de Velde.
G. J. T. Heijning.	J. Verboom.
K. J. Hondius.	C. J. Vergeer.
Mej. G. A. Hovens Gréve.	J. A. Verhoeff.
J. D. W. Hubbeling.	S. I. Vles.
J. A. M. van Liempt.	Mej. L. van Zwanenberg.
A. C. Oltmans.	

Mijn-Ingenieur.

W. Th. M. Hendrichs.	Th. Ruijs.
----------------------	------------

Begin van colleges en oefeningen.

Prof. H. ter Meulen, t., college analytische scheikunde, aangevangen 25 September.

Prof. J. C. Dijkhoorn, w. i., colleges aangevangen Dinsdag 26 September, met uitzondering van het college W_3, S_3, E_3 , op Donderdagmiddag, waarmede hij eerst 5 October a. s. zal beginnen.

Prof. J. Nelemans, c. i., colleges en teekenoefeningen aangevangen Dinsdag 26 September, met uitzondering van het college en de teekenoefening Waterbouwkunde C_2, B_2 , waarvan de aanvang nader zal worden bekend gemaakt.

Prof. Dr. A. M. A. A. Steger, colleges aangevangen Woensdag 27 September.

Prof. H. ter Meulen, t., colleges in de scheikunde der bouwstoffen, aangevangen Donderdag 28 September.

Prof. Dr. J. G. Sleswijk, arts, colleges voor Bedrijfshygiëne, aangevangen Donderdag 28 September, van 11—12 uur, en voor Algemeene Hygiëne aangevangen Maandag 2 October, van 1—2 uur.

Prof. Dr. J. H. Valckenier Kips, colleges aangevangen Vrijdag 29 September.

Professors G. Brouwer, w. i., C. P. Holst Gzn., A. D. F. W. Lichtenbelt en F. Westendorp, w. i., en den heer B. Stephan, w. i., colleges aangevangen Maandag 2 October.

Prof. W. H. L. Janssen van Raay, w. i., colleges Donderdag 5 October.

De heer J. B. Kerpestein, privaatsdocent in de Spaansche taal en letterkunde heeft zijne lessen wederom aangevangen op Donderdag 28 September, des avonds van 7—8 uur in Zaal 4. De kosten bedragen f 25.— per persoon en per jaar. Aanmelding bij den Pedel der T. H.

Bij het onderwijs in de beginselen der verbandleer en eerste hulp bij ongelukken, hetwelk zal worden gehouden des Maandags- en Vrijdagsavonds van 7—9 uur in de voorm. Indische Instelling, is het de bedoeling de studenten in ploegen in te deelen.

Zij, die daaraan wenschen deel te nemen, worden uitgenoodigd hun naam vóór Woensdag 1 November te plaatsen op eene lijst, die daartoe bij den bediende van het Hoofgebouw gereed ligt.

Colleges Prof. J. G. C. Volmer.

Vrijdags van 10—11 uur	Boekhouden (Algemeene cursus).
" " 11—12 "	Bedrijfsleer (Taylorsysteem).
Zaterdags " 10—11 "	Boekhouden (Statistiek).
" " 11—12 "	Bedrijfsleer (Algemeene cursus).

Wie de voorlezingen over de elliptische functiën wenscht te volgen, gelieve zich aan te melden bij Dr. A. Toxopeüs te Den Haag, van Kinsbergenstraat 91.

De heer A. van Driel (plaatsvervanger van Prof. E. Vossnack) heeft zijne colleges aangevangen Woensdag 4 October 1916.

De colleges en oefeningen van den Hoogleraar Dr. J. A. Schouten, e. i., zullen aangevangen op Maandag 9 October 1916.

De colleges en oefeningen van den Hoogleraar Dr. H. G. Jonker zullen aangevangen op Zaterdag 7 October 1916.

De colleges en oefeningen van den Hoogleraar Dr. J. G. Rutgers zullen aangevangen op Dinsdag 10 October 1916.

Prof. Mr. P. J. M. Aalberse noodigt Dames en Heeren studenten, die het voornemen hebben, om dit jaar zijne colleges in Staathuishoudkunde, Mijnrecht of Arbeids- en Fabriekswetgeving te volgen, uit, tot een eerste algemeen college op Zaterdag 7 October a. s. te elf uur, in het Gebouw der voormalige Indische Instelling (Oude Delft 69) Zaal I.

De colleges van den Hoogleraar H. Cop, s. en w. i., zijn aangevangen op Dinsdag 3 October 1916.

De colleges van den Hoogleraar I. P. de Vooy, w. i., zijn aangevangen op Dinsdag 3 October 1916, met uitzondering van het college T_5 op Donderdag 1—2. De aanvang daarvan zal nader bekend gemaakt worden.

Het bijzonder college „Projectieve meetkunde” van den Hoogleraar Dr. J. A. Schouten, e. i., zal aangevangen op Woensdag 18 October 1916 van 8—9 uur n. m. in Zaal 4 van het hoofdgebouw der T. H.

Mededeelingen.

Bij beschikking van den Minister van Staat, Minister van Binnenlandsche Zaken van 19 September 1916, No. 4859, Afd. O., is te rekenen van 10 September 1916 aan A. J. van der Laan, c. i., op zijn verzoek eervol ontslag verleend als assistent voor de zuivere en toegepaste wiskunde aan de Technische Hoogeschool te Delft.

Bij beschikking van den Minister van Staat, Minister van Binnenlandsche Zaken van 21 September 1916, No. 14965, Afd. O., is met ingang van 1 October 1916, aan J. H. Müller Mzn., w. i., op zijn verzoek eervol ontslag verleend als bedrijfsingenieur-conservator bij de werktuigbouwkunde aan de Technische Hoogeschool te Delft.

Bij beschikking van den Minister van Staat, Minister van Binnenlandsche Zaken van 22 September 1916, No. 15103, Afd. O., is benoemd tot bedrijfsingenieur-conservator bij de werktuigbouwkunde aan de Technische Hoogeschool te Delft met ingang van 1 October 1916, de heer H. H. Nijenhuis, te Enschede.

Bij beschikking van den Minister van Staat, Minister van Binnenlandsche Zaken van 22 September 1916, No. 15242, Afd. O., is benoemd voor het tijdvak van 22 September 1916 tot en met 31 Augustus 1917, tot assistent voor de chemische technologie aan de Technische Hoogeschool te Delft, de heer H. van der Veen, alhier.

Bij beschikking van den Minister van Staat, Minister van Binnenlandsche Zaken van 22 September 1916, No. 15102, Afd. O., is benoemd voor het tijdvak van 1 October 1916 tot en met 31 Augustus 1917, tot assistent voor de kennis en het onderzoek van bouwstoffen aan de Technische Hoogeschool te Delft, de heer Chr. J. G. Aarts, alhier.

Bij beschikking van den Minister van Staat, Minister van Binnenlandsche Zaken van 18 September 1916, No. 16791¹, Afdeling O., is voor het tijdvak van 1 October 1916 tot en met 31 Augustus 1917, benoemd tot assistent voor voor de werktuigbouwkunde aan de Technische Hoogeschool te Delft, J. P. Spruit.

Bij beschikking van den Minister van Staat, Minister van Binnenlandsche Zaken van 27 September 1916, No. 15433, Afdeling O., is voor het tijdvak van 1 October tot en met 31 December 1916, benoemd tot bediende bij de bibliotheek aan de Technische Hoogeschool te Delft, P. J. A. Ritter.

Bij beschikking van den Minister van Staat, Minister van Binnenlandsche Zaken van 17 September 1916, No. 15432, Afdeling O., is met ingang van 1 October 1916, aan C. W. Paul op zijn verzoek eervol ontslag verleend als assistent voor de mechanische technologie aan de Technische Hoogeschool te Delft.

ADRESVERANDERINGEN.

W. Badon Ghijben,	Markt 15.
F. J. Beck,	Oude Delft 136.
E. A. Becker,	Van Leeuwenhoeksingel 31.
W. ten Berge,	Rotterdamscheweg 72.
N. J. Beversen,	Koepelweg 2, Voorburg.
E. Bischoff,	Reinkenstr. 29, Den Haag.
B. Bölger,	Theresiastraat 75, Den Haag.
W. P. Bosman,	Choorstraat 37a.
M. P. Broekhuijsen,	Valkenboschl. 142, Den Haag.
J. Brons,	Oude Delft 15.
G. Cool,	Koornmarkt 53.
E. van Elk,	Brab. Turfmarkt 67.

R. L. Elzinga,	p/a A. C. Overvoorde, Delfgauwsche weg. Markt 48a.
J. S. Gockinga,	Oude Delft 129.
G. L. Goedhart,	Voorstraat 42.
L. Harmens,	Koornmarkt.
J. van der Harst,	Van Leeuwenhoeksingel 18.
A. J. J. Hogenhuis,	Havenstraat 3.
H. C. A. Holleman,	Rotterdamscheweg 171.
H. Honig,	Hypolitusbuurt 4.
E. W. Insinger,	Hooikade 18.
F. W. Janssen,	Koornmarkt 23.
A. M. Knottnerus,	Binnenwatersloot 3b.
G. J. Lambert,	
W. van Lookeren Campagne C.Jzn.,	Hugoplein 5. Noordeinde 42a.
F. Mees,	Hypolitusbuurt 37.
R. Meulenhoff,	Frankenstraat 6, Den Haag.
J. H. Meursinge,	Van Leeuwenhoeksingel 11.
J. D. Mulder,	Oude Delft 191.
W. H. Munnich,	Oude Delft 56.
M. J. Ph. Nittel,	Van Leeuwenhoeksingel 37.
A. Oosthoek,	Prinses Julianal. 6, Rotterdam.
A. Overeijnder,	Oude Delft 24.
G. W. Paul,	Piet Heinstraat 5.
K. J. Rensen,	Choorstraat 37a.
J. C. Romeijn,	Poortlandlaan 31.
E. J. G. Schermerhorn,	Oude Delft 99.
S. K. Teng,	Breestraat 26, Leiden.
A. Veenstra,	Freder. Hendrikstr. 61, Utrecht
J. A. van de Velde,	Hugoplein 18.
J. J. H. M. Verlinden,	Oude Delft 136.
W. A. Vitringa,	Oude Delft 161a.
S. Vles,	

Men wordt verzocht adresveranderingen op te geven bij den Technischen Boekhandel en Drukkerij J. Waltman Jr., Binnenwatersloot 33.

AGENDA.

DEN HAAG.

9 October. Gebouw voor Kunsten en Wetenschappen, 8 uur, Vereeniging Kunst aan allen. N. V. Tooneel-Vereeniging, dir. H. Heyermans en J. Musch. „De Spaansche Brabander.”

9 October. Theater Verkade, 8¹/₄ uur, „Potasch en Perlemoer.”

9 October. Koninklijke Schouwburg, 8 uur, Dansavond Lili Green.

DELFT.

11 October. Schouwburg Stads Doelen. N. V. Het Rotterdamsch Tooneel, Directie Van Eijdsen en Tartaud. 1ste Abonnements-Voorstelling: „De Renningers!” (Der Gatte des Fräuleins), 8 uur.

ADVERTENTIEN.

Hôtel „CENTRAL”.

CAFÉ-RESTAURANT 1e RANG.

WIJNHAVEN 6-7.

OUDE DELFT 92.

AFZONDERLIJKE BILJARTZAAL.

Auto- en Rijwiel-Garage aan de achterzijde der zaak, Oude Delft 92. Tevens ingang.

Zalen voor Vergaderingen, Déjeuners, Dinners en Soupers.

Ook Dinners bij abonnement. ::: Avondsotels 70 cent.

L. S.

Hiermede heb ik de eer U te berichten, dat van af HEDEN
is GEOPEND de

— **ELECTRISCHE** —

Maat- en Reparatie-Inrichting BINNENWATERSLOOT 32.

Uitsluitend prima kwaliteit Leder

Op verlangen wordt het werk afgehaald en thuis bezorgd.

Aanbevelend, **P. MALJAARS.**

 Gelegenheid voor levering op rekening.

GELEGENHEID AANGEBODEN:

degelijk, smakelijk te Dineeren.
(OOK RIJSTTAFEL).

Goede referentiën. Adres: Koornmarkt 25.

TE HUUR AANGEBODEN:

**2 GEMEUBILEERDE KAMERS
MET SLAAPKAMERS.**

Adres: PIET HEINSTRAT 12. 453

Net gedragen Heerenkleeding

wordt tegen hooge prijzen ingekocht door F. M.
UPHUS, Van der Werffstraat 32B, ROTTERDAM.
Telefoon Interc. 8736.

Dagelijks aan huis te ontbieden.

A. C. van Bokhoven,
Koornmarkt 77. - Telefoon 451.

Electrische Lijstenfabriek.
Omlijsten van Platen, Foto's, enz.
Groote keuze Portretlijsten.

OUDE DELFT 120 - DELFT.

Uitzending van Diners.

Jachtschotels - Nassi-Goreng.

Aanbevelend,

Oude Delft 120 :: Chr. F. RÜTER.

Firma Wed. F. HELBERS,
OUDE KERKSTRAAT 4,

levert zeer billijk

Dictaat-Cahiers.

Wed. J. W. HAANEPEN.

BINNENWATERSLOOT 36.

TELEFOON No. 252.

Fijne BONBONS.

BORSTPLAAT van Gebrs. Pel

LOKALEN

voor vergaderingen enz. beschikbaar
CHOORSTRAAT 16a. - TELEF. 417.

Tarief aan te vragen aan den concierge.

GOEDKOOPE UITGAVE VAN

G. C. J. Verkerk en G. J. van de Well's
**Viertalig Electrotechnisch-
Werktuigk. Woordenboek.**

Dit viertalig woordenboek is onmisbaar voor alle beoefenaars der **Electrotechnisch, Werktuigkunde**, benamingen in de drie moderne talen **Engelsch, Fransch en Duitsch** in vinden, maar tevens ook omgekeerd uit de drie talen in het **Nederlandsch**.

„Het is een in alle opzichten prettig, duidelijk en royaal-overzichtelijk uitgevoerd boekwerk, dat naar men gerusteliek kan aanvaarden, uiterst zorgvuldig en uit een prakties oogpunt, vrijwel volledig samengesteld is.

Zij, die reeds met den eersten druk kennis maakten, zullen in deze uitgaaf een meer uitvoerige bewerking vinden, vooral ook op werktuigkundig gebied. Benamingen voor ketels en onderdeelen, stoomwerktuigen, gasmotoren, tram- en spoorwegen, machinedeelen, werktuigen, gereedschappen enz., bevat het.

Wij spreken dan ook onze welgemeende aanbeveling uit, hopende dat velen van de hier studeerenden het zich zullen aanschaffen, overtuigd zijnde van 't grote nut dat het bij onze studie evenals later zal hebben.”

Prijs gebonden f 3,50.

Een beperkt aantal voorhanden bij de Technische Boekhandel en Drukkerij J. WALTMAN Jr.

NIEUWE UITGAVEN.

Natuurkundige Vragen en Vraagstukken. 3^e druk.

door Prof. Dr. M. de Haas.

Prijs f 2.30

Beknopte Handleidingen.

No. 33. Hefwerktuigen, door G. H. W. van Aken. 2^e druk.

„ 38. Stoomwerktuigen en -ketels. 2^e druk.

„ 40. Wiskundige opgaven voor het Propaedeutisch Examen,
door Dr. E. H. M. Beekman. 2^e druk.

Ontwatering en Bevloeiing, door T. van Maanen.

DEEL I. Ontwatering.

Prijs f 5.—

Bibliotheek van de Moderne Hollandsche Architectuur.

DEEL I. A. J. van Straaten Jr.

A. Jacot.

A. D. N. van Gendt.

in 3 stukken f 30.—, in linnen prachtband f 35.—.

Ter perse:

DEEL II. H. P. Mutters Jr.

J. Verheul Dz.

Foeke Kuipers.

Moderne Hollandsche Interieurs.

I. Binnen-Architect R. Reens.

Prijs f 3.50

II. Onder den St. Maarten.

„ f 3.50

Ter perse III. Het Binnenhuis te Amsterdam.

„ f 3.50

Een Rijks-Electriciteits-voorziening van Nederland,

door Ir. H. Doyer.

Prijs f 1.—

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ

J. WALTMAN J^R.

Binnenwatersloot 33

Telefoonnummer 75
